

Te late aangifte zorgt voor omkering bewijslast

Gegevens

Publicatie

NTFR 2022/2879

Instantie

Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak

31 mei 2022

Datum publicatie

27 juli 2022

Annotator

mr. V.S. Huygen van Dyck-Jagersma

ECLI

[ECLI:NL:GHAMS:2022:1599](#)

Zaaknummer

21/00378

Relevante informatie

[27e AWR](#), [67a AWR](#)

Inhoudsindicatie

willekeurige schatting

Samenvatting

Belanghebbende is kunstenares. In 2017 heeft belanghebbende een stipendium van € 12.200 ontvangen. Omdat belanghebbende niet tijdig aangifte doet, wordt ambtshalve een aanslag IB 2017 vastgesteld met als resultaat overige werkzaamheden voor een bedrag van € 20.000. De vervolgens door belanghebbende ingediende aangifte (stipendium: € 12.200, kosten: € 2.750) wordt als verzoek om ambtshalve vermindering aangemerkt. Met Rechtbank Noord-Holland is het

hof van oordeel dat de inspecteur de bewijslast terecht heeft omgekeerd wegens het niet doen van de vereiste aangifte en dat geen sprake is van een willekeurige schatting door de inspecteur. Ook acht het hof de verzuimboete passend en geboden.

(Hoger beroep ongegrond.)

Noot

Rechtbank en hof geven in deze casus les in de gevolgen van omkering van de bewijslast. Een kunstenaar ontvangt een kunststipendium, maar verzuimt belastingaangifte te doen. Na een ambtshalve aanslag wordt alsnog aangifte gedaan en wordt de aanslag ambtshalve conform die aangifte verminderd. Eind goed al goed zou je zeggen, maar de kunstenaar gaat in bezwaar en beroep tegen de uitspraak op het verzoek ambtshalve vermindering. Haar belangrijkste grond: het kunststipendium is geen belastbaar inkomen maar een onbelaste 'studiebeurs'.

De rechtbank overwoog al dat het niet-doen van de belastingaangifte leidt tot de conclusie dat niet de vereiste aangifte is gedaan en de bewijslast dus moet worden omgekeerd. De kunstenaar heeft ook niet betwist dat zij de uitnodiging, herinnering of aanmaning heeft gehad. Was de aangifte wel tijdig geweest, dan had de inspecteur moeten bewijzen dat de kunstenaar relatief en absoluut aanzienlijk onjuist aangifte had gedaan, en zich daarvan bewust moet zijn geweest. In dit geval is de aangifte echter onbetwist te laat gedaan en dus treedt omkering in.

De inspecteur is dan wel gebonden aan een 'redelijke schatting', maar daar heeft hij zich aan gehouden. Aan de hand van de alsnog ingediende aangifte is de aanslag immers ambtshalve verminderd.

De centrale discussie is vervolgens wat te doen met de kwalificatie van het kunststipendium/de studiebeurs na omkering. Is dit een belastbare inkomstenbron of niet? De kunstenaar meent van niet. Het hof overweegt dat de inspecteur na omkering niet aannemelijk hoeft te maken welke bron van inkomen aan een aanslag ten grondslag ligt. Daarmee schuift het hof de discussie over de kwalificatie van het kunststipendium onder de omkering. De vraag is of dit terecht is.

Het arrest waar het hof in dit verband naar verwijst (HR 17 augustus 2018, nr. 17/03633, [NTFR 2018/1882](#)) gaat over contante stortingen waarvan de herkomst/bron onduidelijk blijft. De inspecteur mocht in die situatie uitgaan van een inkomstenbron en hoefde dat niet te kunnen duiden om de inkomsten te mogen belasten. Dat is wat anders dan een ontvangen betaling waarvan de bron volstrekt duidelijk is, maar waarover discussie zou kunnen bestaan of dat een belastbare bron van inkomen oplevert.

Kwalificatie van feiten behoeft geen bewijs en hoort dus ook niet onder het bereik van omkering van de bewijslast te vallen. Anderzijds zijn kennelijk ook geen feiten gesteld waarom deze 'beurs' niet als inkomen zou zijn te kwalificeren, anders dan een niet nader onderbouwd beroep op het gelijkheidsbeginsel ('studiegenoten kregen geen aanslag IB'). Daarmee valt feitelijk het doek voor deze kunstenaar.